

vulgari hominum voce. Etsi non à semine duxissent, à lacte suxissent, à consuetudine tamen attraxissent hunc affectum. Verè igitur, ut dicam, gens facta ad virtutem, quâ cæteras orbis terræ gentes vincebant: certè vicerunt. Licet interdum victi: , nec victi, dejecti non mox cadebant, nec distracti cedebant, sed se invicem concitabant, & in mutuos usus conspirabant. Quicquid ad animos moresq; colendos, aut honestè oblectandos facere videbatur, id fecerunt ROMANI. Quicquid egerunt, peregerunt: quicquid conati, venati. O verè magni Romanorum animi, quia genus suum atque etiam gentem illustrârunt. Utinam Germani sic ad alta assurgerent, & magis foverent honestum illum ignem semel accensum: utinam sidera illa sequerentur minora astra: nec sudoribus mox fatigati, & laboribus fracti. O illustrem ROMAM, his, ut sic dicam, sideribus, quæ non splendore generis solùm, sed luce propriâ virtutum vel laudum micabant. Meritò igitur amamus veterem illam ROMAM, tot ingeniorum, artium, virtutum, vel Matrem vel sedem. Iam herclè non versamur inter aquilas, sed struthiones & marinos passeris, qui curriculo, ut ille ait, volant. O hanc curam laudabilem, & maxime, quia cum modo & temperie fuit, quòd nec omnes passim se darent, nec minus etiam darent. Non omnes, sed Primores, & qui vel erant in Republ. vel ad eam se præparabant. Alii plurimi arabant, serebant, metebant: convivia, conjugia inibant, liberos gignebant, educabant, omnia securè, & nec auribus quidem læsis rumore belli. O pulchras & salutare has curas, & quibus cultum & politum nostrum hunc orbem vellem! ô utinam imitarentur, etsi non æmularentur! ô sic semper, ô ma-